

ΟΔΟΠΟΡΙΚΟ ΜΝΗΜΗΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗΣ
ΤΟΥ ΤΕΛΟΥΣ ΤΟΥ ΕΜΦΥΛΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ
υποστρατήγου ε.α. Νικολάου Ζαρκάδα

Εισαγωγή

29 Αυγούστου 1949· Ημέρα Νίκης και Δόξας, η πιο ένδοξη ημέρα των Ενόπλων Δυνάμεων της Πατρίδας μας κατά την νεότερη ιστορία της.

Την ημέρα αυτή κατέλαβαν και τα τελευταία οχυρωμένα υψώματα του όρους Γράμμος, ολοκλήρωσαν την συντριβή των ξενοκίνητων ανταρτικών δυνάμεων και απέτρεψαν την υποδούλωση της Πατρίδας μας στο ανελεύθερο κομμουνιστικό καθεστώς των γειτονικών κρατών μας. Επέτυχαν την αποτροπή της εφαρμογής των ύπουλων και ανθελληνικών σχεδίων τους, με τα οποία επεδίωκαν την εκχώρηση περιοχών της Μακεδονίας και της Θράκης στους βόρειους γείτονές μας και την βίαια μεταβολή του Πολιτεύματος της χώρας.

Ιστορική Περιγραφή

Περισσότερα από τρία χρόνια, **Μάρτιος 1946 – Αύγουστος 1949**, κράτησε ο αδελφοκτόνος αυτός σπαραγμός, ο οποίος βύθισε την Πατρίδα μας στο θάνατο, στο αίμα, στον πόνο, στη δυστυχία, στο πένθος, αλλά και στον όλεθρο και την καταστροφή, σπέρνοντας παράλληλα το μίσος και χωρίζοντας του έλληνας σε δυο βαθιά μισούμενες παρατάξεις.

Τραγικές και θλιβερές οι εικόνες του πολέμου και της θηριωδίας, του αφανισμού και της βαρβαρότητας, της μάχης μέχρι εσχάτων, θάνατοι αδελφών, γονέων, συγγενών και φίλων, ξεκλήρισμα οικογενειών και συντήρηση αδυσώπητου μίσους. Σκληρές μάχες, χιλιάδες νεκροί, τραυματίες και αγνοούμενοι και ανυπολόγιστες οι υλικές καταστροφές.

Μέχρι σήμερα, παρά τα εβδομήντα πέντε χρόνια, που περάσανε, τα σημάδια της φρίκης είναι ακόμη ανεξίτηλα στις ψυχές των ανθρώπων που τα έζησαν. Βέβαια, η γενιά, που έπαιξε σημαντικό ρόλο στον εμφύλιο, υπηρέτησε με ζήλο και επιμονή θεσμικές αρμοδιότητες και διατήρη-

σε αναλλοίωτες τις εθνικές μας παραδόσεις, έχει φύγει από τη ζωή, είτε έχει μεγαλώσει πολύ και έχει περάσει στο περιθώριο.

Πάντως, όσα χρόνια και αν περάσουν δεν σβήνει ο πόνος και η μνήμη για τον χαμό τόσων ελλήνων, και από τις δύο αντιμαχόμενες παρατάξεις, στα σκληρά, φρικτά και θλιβερά χρόνια του εμφυλίου, ο οποίος σκόρπισε τον θάνατο και τα συντρίμια του σκέπασαν την ελληνική γη.

Η κληρονομιά του αίματος του εμφυλίου πολέμου είναι μέχρι σήμερα παρούσα και ρίχνει μια βαριά σκιά στα πάντα και στοιχειώνει όλες τις μνήμες και τις ψυχές όλων των ελλήνων.

Εκδηλώσεις Εθνικής Μνήμης

Η Ένωση Αποστράτων Αξιωματικών Στρατού {Ε.Α.Α.Σ.} πιστή στις εθνικές και θρησκευτικές παραδόσεις, στους σκοπούς της και προπαντός στο αμείωτο ενδιαφέρον της, όπως οι νεκροί και οι αγνοούμενοι των πολύνεκρων εκείνων επιχειρήσεων να μη λησμονούνται με το πέρασμα του χρόνου, προγραμματίζει και πραγματοποιεί την τελευταία Κυριακή του μήνα Αυγούστου επιμνημόσυνη δέηση και καταθέτει δάφνινο στεφάνι μνήμης, τιμής και ευγνωμοσύνης στα πέτρινα μεγαλοπρεπή και επιβλητικά ηρώα, που έχουν αναγερθεί στις κορυφές των βουνών Βίτσι και Γράμμου. Η δυσκολία προσέγγισης της κορυφής του Γράμμου, λόγω της εδαφικής διαμόρφωσης και της κατάστασης της αγροτοδοσικής οδού έχει ως άμεση συνέπεια η όλη τελετή και η κατάθεση να πραγματοποιούνται στο ηρώο του χωριού Βούρμπιανης της περιοχής.

Με τις θρησκευτικές τελετές της επιμνημόσυνης δέησης και της κατάθεσης των δάφνινων στεφανιών επιδιώκουμε και επιζητούμε να διατηρήσουμε και να μεταβιβάσουμε την ιστορική γνώση των θλιβερών γεγονότων στις επόμενες γενεές, να διαφυλάξουμε την ιστορική μνήμη και να συνειδητοποιήσουν ότι ο εμφύλιος αδελφοκτόνος σπαραγμός στοίχησε την Πατρίδα μας χιλιάδες νεκρούς και αγνοουμένους, αναρίθμητους τραυματίες και ανάπηρους, πρόσφυγες, βίαιες μετακινήσεις και ανυπολόγιστες καταστροφές υποδομών. Δημιούργησε βαθιά τραύματα και ανθρώπινες τραγωδίες, που διήρκεσαν χρόνια και φτάνουν μέχρι τις ημέρες μας.

Σήμερα, μετά από εβδομήντα πέντε χρόνια, δεν επιθυμούμε να ανασκαλέψουμε πληγές του παρελθόντος, αλλά επιζητούμε την εθνική συμφιλίωση, η οποία όμως προϋποθέτει ειλικρινείς ενέργειες και κινήσεις και από τις δύο πλευρές και δεν είναι δυνατόν να υπηρετηθεί και εξασφαλισθεί με αποσιωπήσεις, επινοήσεις ή με σκόπιμα στρεβλές απεικονήσεις και παρουσιάσεις των συμβάντων της εποχής εκείνης ή παραχαράσσοντας και παραποιώντας την ιστορία μας.

Επανάταξη Εθνικής Επετείου

Η εθνικής μας παράδοση επιβάλλει την επανάταξη της 29ης Αυγούστου στον επίσημο επετειακό εορτασμό της Πολιτείας και παράλληλα την επανατοποθέτηση των εγχάρακτων λίθων ΒΙΤΣΙ και ΓΡΑΜΜΟΣ στο Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη. Η μνήμη μας οφείλει να παραμένει ζωντανή απέναντι στην ιστορική πραγματικότητα.

Η 29η Αυγούστου δεν έχει μόνο ιστορική, θρησκευτική και τελετουργική αξία, αλλά έχει και μια βαθιά συναίσθηση του καθήκοντος και της υποχρέωσης των νέων γενεών.

Αποτελεί μια μεγάλη ημέρα της Πατρίδας μας, μια εθνική επέτειο, ένα θρόλο, μια εθνική μνήμη, ένα εθνικό χρέος.

Η ένδοξη αυτή ημέρα εντάσσεται στη χορεία των σημαντικότερων συμβάντων της ιστορίας μας και είναι η επιβεβαίωση των συνεχών αγώνων της ελληνικής αρετής υπέρ του ανθρωπισμού.

Η κατάργηση της εορτής της νίκης του 1949 υπήρξε απερίσκεπτος και βλαπτική για να εθνικά μας συμφέροντα.

Η σιωπή εξυπηρετεί την πλαστογράφηση της νεότερης ιστορίας μας και την διαγραφή ένδοξων σελίδων αυτής.

Επίμετρο

Η απελευθέρωση της Πατρίδας μας από τα κατοχικά ναζιστικά στρατεύματα δεν αποτέλεσε την αρχή μιας νέας εποχής χαρακτηριζόμενης από ειρήνη, δημιουργία και ανασυγκρότηση, όπως συνέβη στις λοιπές ευρωπαϊκές χώρες.

Είναι απαράδεκτο να λησμονούμε ή να παραποιούμε την ιστορία μας της πιο φρικτής ανθρωποθυσίας της νεότερης ιστορίας του ελληνικού έθνους. Η ιστορία μας περιγράφει τον πόνο, την οδύνη, τις καταστροφές και τους αγώνες για την επιβίωση της Πατρίδας μας κατά τα θλιβερά χρόνια του εμφυλίου πολέμου. Η ιστορία για να γραφεί απαιτεί ψυχραιμία και νηφαλιότητα και ποτέ δεν γράφεται με νοσταλγία και εμπάθεια.

Όπως κάθε επέτειος, έτσι και αυτή της 29 ης Αυγούστου γίνεται αφορμή αναστοχασμού πάνω σε μια εκτεταμένη περίοδο της ιστορικής μας διαδρομής.

Ευχαριστώ για τη φιλοξενία.

Θεσσαλονίκη, Αύγουστος 2024.